

Nr 7.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

I en den 6 februari 1953 dagtecknad proposition, nr 49, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

Berörda förslag är av följande lydelse:

Förslag

till

Lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

Härigenom förordnas, att valutalagen den 22 juni 1939¹, vilken jämlikt lag den 25 april 1952 (nr 188) gäller till och med den 30 juni 1953, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1954.

Genom valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350) har Kungl. Maj:t erhållit befogenhet att, när riksdagen ej är samlad, under vissa förutsättningar förordna om inskränkning i olika hänseenden av förfoganderätten över utländska betalningsmedel m. m. Under tid, då riksdagen är samlad, äger Kungl. Maj:t enahanda befogenhet efter inhämtande av riksdagens samtycke. Lagen gällde ursprungligen till och med den 31 mars 1940 men har därefter erhållit fortsatt giltighet, senast genom lag den 25 april 1952 (nr 188) enligt vilken giltighetstiden utsträckts till och med den 30 juni 1953. Genom lag den 28 juni 1940 (nr 613) erhöll 5 § valutalagen ändrad lydelse.

Med stöd av valutalagen utfärdades efter inhämtande av riksdagens samtycke valutaförordningen den 25 februari 1940 (nr 97). I denna förordning, vilken jämlikt valutalagen icke gäller längre än sagda lag äger giltighet, har vissa ändringar genomförts genom förordningar den 17 maj 1940 (nr 348), den 28 juni 1940 (nr 614), den 9 maj 1941 (nr 244), den 20

¹ Senaste lydelse av 5 § se 1940:613.

oktober 1944 (nr 693), den 26 januari 1945 (nr 16) och den 3 juni 1949 (nr 312).

I en den 9 och 13 januari 1953 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse har *fullmäktige i riksbanken* och *styrelsen för valutakontoret* anført, att rådande förhållanden nödvändiggjorde fortsatt giltighet av ifrågavarande lagstiftning. I enlighet härmed hemställdes, att valutalagen måtte erhålla förlängd giltighet under ytterligare ett år eller alltså till utgången av juni månad 1954.

Över nämnda skrivelse har, efter remiss, utlåtanden avgivits av *fullmäktige i riksgäldskontoret* samt *bank- och fondinspektionen*.

Fullmäktige i riksgäldskontoret har anført, att fullmäktige icke hade något att erinra mot att valutalagen erhöles förlängd giltighet på sätt bankofullmäktige och valutakontorets styrelse förordad.

Bank- och fondinspektionen har förklarat, att — ur de synpunkter inspektionen hade att företräda — icke något vore att erinra mot bifall till framställningen.

Departementschefen förordar, att valutalagen i sin nuvarande lydelse för-länas fortsatt giltighet under tiden till och med den 30 juni 1954.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag, får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 26 mars 1953.

På bankoutskottets vägnar:

FRANS SEVERIN.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sundvik, Mogård, Werner, Boo och Wehtje*;

från andra kammaren: herrar Severin i Stockholm, Nilsson i Landskrona, Sköldin*, Gustafson i Göteborg, Persson i Norrby, Johansson i Kalmar, Magnusson i Tumhult* och Boija.

* Ej närvarande vid justeringen.